

[Inge Fischer Møller.]

praktorer, hvis tilbagemeldingspligten bliver ophævet. Jeg håber, at ordningen vil komme til at fungere til gavn for de alt for mange mennesker, der har ryglidelser.

Der er et par yderligere spørgsmål, men nok mest af teknisk karakter, som jeg vil søge nærmere undersøgt i udvalget. Jeg vil til slut tilsige socialdemokratiets positive medvirken til gennemførelse af lovforslaget.

Jacob Sørensen (V):

Til dette forslag om ændring af lov om offentlig sygesikring skal jeg sige, at de første seks punkter kan vi ikke have så forfærdelig mange bemærkninger til. Det synes at være fornuftige og hensigtsmæssige ændringer af loven, som er nødvendiggjort af den udvikling, der er sket.

Punkt 7 ændrer forhandlingsudvalgets sammensætning derved, at man bestemmer, at der skal udpeges tre statslige repræsentanter til at deltage i forhandlingsudvalgets møder uden i og for sig at være egentlige medlemmer af forhandlingsudvalget, skal vi kalde dem observatører eller hvad det nu kan være. Det synes mig at være lidt overdrevent, at der på denne måde skal deltage tre mand fra centraladministrationen. Jeg synes, det vil være en diskriminering, en degradering af forhandlingsudvalget, og det giver udtryk for, at man ikke har fuld tillid til, at forhandlingsudvalget, som er et folkevalgt udvalg, magter den opgave, man har pålagt det.

Vel ved jeg, at de overenskomster, som forhandlingsudvalget indgår, skal endeligt godkendes af socialministeren, men hvis vi udstyrer udvalget med tre observatører, repræsenterende de ministerier, som i den sidste ende skal godkende overenskomsten – vi må jo gå ud fra, at når socialministeren foreslår tre repræsentanter, så vil hun dele ansvaret for godkendelsen af overenskomsten med de to andre ministre – så vil jeg mene, at de tre nye i forhandlingsudvalget vil få en sådan stilling, at de vil øve en væsentlig indflydelse på forhandlingsudvalget og på en uheldig måde, for så vidt forhandlingsudvalget skal anerkendes som selvstændigt arbejdende institution. Man kunne måske tænke sig, at det ville være praktisk, at en repræsentant for socialministeriet kan deltage i de møder, der betyder noget med hensyn til de overenskomster, som skal godkendes af mini-

steren. Jeg håber, vi kan få lejlighed til at drøfte det indgående i udvalget, så vi ikke her går hen og gør noget absolut forkert, som vil genere arbejdet i fremtiden i stedet for at forbedre vilkårene for det.

Med hensyn til reglerne om tilskud til kiropraktorerne, er det jo bekendt, at det ikke er kommet til at fungere, fordi kiropraktorerne ikke har villet acceptere kravet om, at de skulle tilbagemelde til patientens egen læge, at de har taget vedkommende i behandling, hvilken diagnose de har stillet, og hvilken behandling de har påbegyndt. Så vidt jeg husker, er det skrevet sådan, at denne indberetning skal ske ved behandlingens påbegyndelse, i modsætning til den forpligtelse, speciallægerne har til at indberette til vedkommende patients læge, hvad speciallægen har foretaget af behandlinger efter en henvisning.

Det vil efter min opfattelse ikke være rimeligt helt at slette kiropraktorerens forpligtelse til at meddele den praktiserende læge, at patienten har været under kiropraktorbehandling. Det er muligt, at bekendtgørelsen skal ændres, og jeg håber, den vil kunne ændres, sådan at vi kan bevare en vis tilbagemeldingspligt og alligevel få kiropraktorerne til at acceptere, at der kan laves en overenskomst på grundlag af dette.

Om vi så uden videre skal lade kiropraktorbehandling køre videre derved, at man ophæver den forpligtelse til en 2 års forsøgsperiode, som loven har indeholdt, skal jeg overlade til en drøftelse i udvalget. Jeg er ikke helt klar over, hvor stort et omfang kiropraktorbehandling har haft i de 2 år. De 2 år var jo at betragte som en forsøgsperiode, og har der ikke været nogen behandlinger efter reglerne, så har det jo ikke virket som en forsøgsperiode, og så kan der måske være anledning til at drøfte, om ikke den periode alligevel skal forlænges.

Erlendsson (FP):

Det er, som fru Inge Fischer Møller sagde, et lovforslag, som sammenfatter en hel del småændringer, hvoraf en del er rent formelle ændringer og konsekvensændringer, og dem er der naturligvis ikke noget at sige til.

Jeg deler den betænkelighed, fru Inge Fischer Møller har med hensyn til sundhedsstyrelsens afgørelse i tilfælde, hvor en patient har vist sig at reagere gunstigt på et lægemiddel,